

- מצד היחוד. אבל שער של עזאל לא כתוב בו אחד, לא קרבן, ולא אשה, ולא עולה. אלא - ושלח ביד איש עתי המדברה. ושלח, כמו שאמր יעקב, בראשית ל' מנחה היא שלוחה לאדרני לעשו. אוף כי שודך, לתברא רוגוזא דסמא"ל, שלא יתקרב לשבר הרגוז של סמא"ל שלא יתקרב

למקדש לכתרא.

כישל ללב שהוא רעב,ומי שרוצה שלא ינשך אותו, נתן לו בשר לאכל או לחם, ושים אותה מים. וסוד הדבר - (משל' כה) אם רעב שנאך האכלתו לחם וגוו. ובזה יחוור לאחבותו של האדם. שלא ר' שלא ינשך אותו בכמה יטורים, אלא יחוור להיות עליו סגנור, ויחזר להיות אוחבו.

ומהו שולחים אותו ביד איש עתי, פגום? מושם שהצדדים האחרים כלם בעלי מומים, ונקרו שערים, שפטות (ישעה י) ושערים ינקדו שם. ונאמר בהם (יקרא י) ולא ינקדו שם. ואחרם (דברים לט) יזבחו לשדים שעלייהם נאמר (דברים לט) יזבחו לשדים לא אלה. ובשער זה נפרש מהפל, ונושא את כל חוכות ישראל עליו, כמו שנאמר (יקרא ט) ונושא השער עלייו את כל עונתם. ועוד, אחר שפוצל הוא - ונושא. הקדוש ברוך הוא (שמות לד) נשא עון. מה בין נשא לנוشا? נשא - משאו. נשא - הרמתה המשוא. (ובחבור קידרמן) ע"ב רעיית מהימנה).

ויה

ישלהשה עשרנים - שלוש מדרגות ראשונות שלה, של אמת ואמת - עשר, בגדמא של מעלה - עשרנים, אחד מעשרה. ושער חטא אה, מדיע נקרא חטא? מושם שהוא חטא אה, ומצד החטא הוא. אמר רבי חייא כתיב ליה. (דף ר"ח ע"ב) אלא לי את קרבין והאי, דכתיב לבפר. לתברא אנפין, וככלא יתקרב למקדש, אלא יהבי חולקא חדא לסמאל, ואכילת ליה, ולא אחיד בשאר

ביה אחד, לא קרבן, ולא אשה, ולא עולה. אלא ושלח ביד איש עתי המדברה. ושלח, כדאמר יעקב (בראשית ל') מנחה היא שלוחה לאדרני לעשו. אוף כי שודך, לתברא רוגוזא דסמא"ל, שלא יתקרב למקדש לאטרא.

לכלבָא דאייה רעב, ומאן דבאי דלא נשיך ליה, היהיב ליה בשרא למיל, או נהמא, וישקי ליה מיא. ור' דמלה, (משל' כה) אם רעב שנאך האכלתו לחם וגוו. ובדא יתחדר רחמיו דבר נesh, דלא די דלא נשיך ליה בכמה יטוריין, אלא את חדר למשהו ליה פיגינרא, ואת חדר רחמיוי.

ואמאי הו שלחין ליה ביד איש עתי, פגמים. בגין דסטרין אחרניין כליה מאירי מומין, ואתקריeo שעירים, דכתיב, (ישעה י) ושבירים ירקדו שם. ואתמר בהון, (יקרא י) ולא יזבחו עוד את זבחיהם לשעים. דעליהו אחמר, (דברים לט) יזבחו לשדים לא אלה. ובשער דא, אתרפיש מפלא, ונושא כל חובין דישראל עליה, כמה דעת אמר, (יקרא ט) ונושא השער עליו את כל עונתם. ועוד, בתר דנטיל איהו ונושא. קדרשא בריך הוא (שמות לד) נשא עון. מי בין בין נשא לנושא. נשא: מטולא. נשא: סליקו דמטולא. (ובחבורא קידרמן) ע"ב רעיית מהימנא)

קדמאתה (ע"ב רעיית מהימנא)

והיה:

ישלהשה עשרנים, תלת דרגין קידמאין דיליה, דבל חד ומד עשר, גיגונא דלייליא עשרנים, חד מעשרה. ושער חטא אה, אמי אמרי חטא אה. בגין דאייה חטא אה, ומטרא דחטא אה. אמר רבי אלעזר, וזה כתיב ליה. (דף ר"ח ע"ב) אלא לי את קרבין והאי, דכתיב לבפר. לתברא אנפין, וככלא יתקרב למקדש, אלא יהבי חולקא חדא לסמאל, ואכילת ליה, ולא אחיד בשאר